



Záporosó – dús legelő

Kérdezd meg a pásztorot: „Mi a te legfőbb gondod?” — s ő azt fogja mondani, hogy legnagyobb gondja az, hogy az ő nyájának, az ő juhainak jó legelője legyen. Kérdezd meg, hogy miképpen éri el, hogy juhait dúsán zöldelő legelőn eléghethessék ki éhségüket s ő azt fogja mondani, hogy ezt egyedül az égből aláhulló eső teheti. Ha noszogatód, el fogja mondani, hogy egy-egy esőtlen évben az ő juhai mennyire lesóványodtak. Ilyenkor — fogja mondani — a juhok nagyon lesóványodnak, a fejüket a föld felé lógatják és — elhullanak. Örömmel mondja aztán az is, hogy ha az ég megnyitja áldást hozó esatornáit s hull az eső s a legelő zöldbe szökken, milyen józúten legelész az ő nyája. Persze, amiát legelésznek, meg is erősödnek. A kicsiny báránykák ugrálnak az örömtől a dús zöld fűben, mely az égből hullott eső nyomán fakadt.

Megvan írva: „... az egzek is csepegek előtted, oh Isten... bő záport hintetél, oh Isten, a te

örökségedre s a lankadót megújítottad.“ (68. zoltár.) A mi Urunk a juhok pásztora. Szentjei „az ő legelőjének juhai“. Ne gondold, hogy néki nincsen gondja az ő juhaira. Jobban, mint minden pásztor tudja, hogy nyájának zöldelő legelőre van szüksége s azt is, hogy a kiszáradt legelőnek a Szent Lélek mennyei esőjére van szüksége. Ő meg is 'gérte, amikor azt mondta: „És adok reájok az én magaslatom környékére áldást és boesátom az esőt idejében; áldott esők lesznek.“ (Ezékiel 34, 26.)

Nagyon határozott ez az ígélet. Az utolsó időkben kitélti az ő Lelkét. Azt kívánja azonban, hogy ebben az ő szentei, az ő kiválasztottjai munkatársai legyenek. — *Ő megparancsolja:* „Kérjétek esőt a késői eső idején! Az Úr villámlást szerez és záporosót ad nekik és kinek-kinek fűvet a mezőn.“ (Zakariás 10, 1.) Ki van adva a munkaprogram az Úr népe számára, a te számodrá is, ezen „záporosó“ eljövételére vonatkozólag. *Kérjed* az Urat, hogy edjón

esőt, záporosót, Lelke esőjét. *Kérjed*, hogy „kinek-kinek fű nöjjön a mezőjén“, — hogy az éhes juhok megelégedjenek.

Erre van szükség az egyházak mindegyikében, a felekezetek tarkaságában, a hívő gyülekezetek legkülönbözőbb fésülésében. *A nép éhes!* A nép nékülöz! A nép szükölködik. A legelő juhai lesóványodnak, mert a kiszáradt legelő nem tudja őket táplálni. Az egyházak tagjai legelőt keresnek és eltévednek, a gyülekezetek tagjai elvesztik élő Krisztus-hitüket és emberi koholmányok bálványai körül gyülekeznek. Pedig van, igen, van elég prédikáció, ragyogó stílusú szónoklat, van vallásos olvasmány és egyházi irodalom, van nagyszerűen kifejlesztett egyházi művészet, ének- és zenekarok, százas tradíció, de valami hiányzik... Vajjon mi ez a hiányzó tényező, mely nélkül minden egyéb csak meddő üresség?... A hiányzó életnedv,

az Isten Lelkének kitöltetése. Abban az egyben szükölködik a nép, amit csak Isten tud megadni.

És hogy ezt megadja, annak a feltétele abban az Istenből eredő felszólításban rejlik: *Kérjétek! Ő adni akarja, adni fogja, nem-sokára ezután. Adni akarja az áldás esőjét, a záporosőt, az Ő Leike áldott esőjét. Igaz a Jöel próféta által adott ígéret: „Ne félj, te föld! Örülj és vígadozz, mert nagy dolgokat cselekszik az Úr!” (2, 21.) Mit akar tenni az Úr? ... Nagy dolgokat! Ki akarja tölteni az Ő Szentlelkét minden testre! Zöld, eleven, dúsan pompázó legelőt akar adni az Ő nyájának. Akkor nem lehet majd szélteben-hosszában oly sok hitetlen Tamást találni, nem lesz olyan sok a tékozló fiak száma s nem lehet majd az éhező juhok elnyújtott, beteg bégetését hallani.*

Urunknak akarata az, hogy lassuk hullani az Ő Lelkét, lássuk miként zöldel ki a mező, lássuk az egyházakat, amint azok életre kelnek s lássuk a lesóványodott juhok fejlődését s kicsiny bányák-víg ugrálását.

Imádkozz ezért az esőért! Kérd ezt a Lelket! Kérd nemcsak a magad számára, hanem „minden test” számára. *Forster.*

Amanda Smith,

Isten Leike által vezérelt néger nő.
(Folytatás.)

Reménység (a sötét éjszakában).

A polgárháború kitérésekor férjem az északamerikai hadseregbe lépett, mely délfél vonult. Hiszen a rabszolgák felszabadításáról volt szó. Ement és többé vissza nem jött. Évek múlva az afrikai methodista egyháznak egy fel nem avatott prédikátorával, James Smithel ismerkedtem meg. Megerőltük egymást és házasságot szeretnénk volna kötni. Buzgó imában álltam az Úr előtt ez ügyben, világosságot és vezetést kérve. Ha ma visszagondolok erre, tisztán áll előttem, hogy Ő akkoriban megmutatta nekem, hogy *ezt ne tegyem*. De miután nem jártam az Ő világosságában, saját eszem szerint cselekedtem, gyönyörűen kifestve magamnak a jövőt: milyen szép is lesz a hívő prédikátor oldalán az Urat szolgáló! James Smith maga is megerősített ebben, amennyiben azt mondta: miszerint teljesen az Úr szolgálatának

Pünkösöd.

A gyönyörűséges kikelet után, mikor a föld a reményt öntő zöld pázsitokba öltözködik, feldúsítva gyönyörűséges rózsákkal s illatos virágokkal. Amikor többféle (termények) gabonák kezdik benuatni gyümölcseiket, a földi emberek keblei duzzadnak a reménység örömeitől. Ez a földi örömeiket hozó pünkösöd, Izrael népének is örömdáozati „szenge aratási ünnepe”, egy minden földi örömeiket felülmúló mennyei ünneppé változott, az Atya Igércének beteljesedése, a Szentlélek megjelenése által. (Csel. 1, 8; 2, 1—4. vk.)

Dicsőséges és örökre emlékezetes pünkösödjé lett az Úr választott népének, mikor beteljesül az Úr ígérete és megjelenik a vigasztaló Szentlélek, az igazságra vezérlő (János 16, 7—13.). Aki mindenekre tanít. (János 14, 26.) A harmadik isteni személy, a Krisztusnak földön levő helytartója. Ki a Krisztus anyaszentegyházának építője, Isten választottjának, az Ő Lelkének erejével újjászülője (János 3, 5.), Krisztus

nyájának Lelkével épescsételője. (Eféz. 1, 13.) Ez nem földi pünkösöd, hanem mennyei, mert a bizonyágtételre pecsételi el a dicső Szentlélek az ő választottait. (Csel. 1, 8.)

Ez a dicső pünkösöd, mikor a Szentlélekre várakozó s érte imádkozó lelkeknek, kik már megszabadultak bűneiktől és hitelenségeiktől, megtelnek Szentlélek erejével és más nyelveken kezdenek szólni, amint a Szentlélek adja azt. (Csel. 2, 4.) Ez a dicső óra és nap felejthetetlen örömmel tölti el a hívő szíveket. Bátorságot s erőt nyerve a további küzdelmekre. Ez a Szentlélek általi kereszttség, amikor az újjászülött lélek bementítik az Isten Lelkének erejébe. Amikor a ketős tüzess nyelvek szállnak a hívő lélekre s a testnek nyelvét is átveszi és szól általa. (Csel. 10, 44—46.; 19, 2—6.)

Hála és dicsőség az Atyának s az ő szent Fiának és a vigasztaló Szentléleknek a dicsőséges pünkösödért, melyet nem csupán évenként megjelenő napnak ünneplé-

szenteli oda életét. Ebből azonban nem lett semmi. A Sátán világosság anyjának köntösébe öltözve megcsalt engem, úgyhogy ezen lépésemet később sokszor megbánlam.

Esküvő után nagy megdöbbenéssel vettem észre ugyanis, hogy férjembem a lélekmentési szolgálat készsége hirtelen elaludt. Közömbössé lett. Vegre finoman, barátságosan beavallotta nekem, hogy igazi lényét. — attól való féltében rejlette el előlem —, hogy ésem elveszít.

— Hogy csaltattál meg engem ennyire? — kérdeztem tőle.

— Tudom, hogy bűnt követtem el, de nem bocsájtas meg nekem? — kérdeztem.

Természetesen megbocsátotam, de a fájdalom megmaradt; mindez lefahatalan szomorúsággal töltött el.

Egy év múlva férjem beleegyezésével szolgálni mentem egy ezredeshez. Itt nagyon sok munka várt reám. Hérom hét múlva a három hónapos kislányom beteg lett és néhány hét múlva eltemettem. Jóságos gazdám válalta

ugyan a temetési költségeket és amúgy is nagyon kedves volt hozzám, de anyai szívem mégis mély sehből vérzett. Az Úr azonban mellettem állt és keresztült vezetelt ezen is.

1856-ban Newyorkba költözködtünk. Itt nem találván gyülekezetet, nagyon egyedülállónak éreztem magam. Nekem magamnak is munkába kellett járnom, hogy megélhessük. Férjem a szabadkőművesekhez csatlakozott és egészen a mesterkőműveségig küzdött fel magát. Tanácsára én is a szabadkőművesek „Jericho hősnői” című női szakosztályába véttem fel magam. Ez nagyon sok pénzembet került és semmi hasznom nem volt belőle. Később, mikor az Úr már megszentelhetett, kifényl a szemem és így megláttam ennek a titkos társaságnak hiúságát, mely meleggáya volt emberi önzés, sőt és világiasságnak. Nehéz volt azonban onnan kilépnem, mert hiába magyaráztam férjemnek álláspontomat, — nem tudta megérteni.

Egy reggel nehéz szívvel álltam a mosóteknőm előtt. Nagyon rossz éj-

sében, hanem az ő Szentlelkének osztogatásában hagyott híveire. (I. János 3, 24; 4, 13.) És nem csupán az apostolok és a jeruzsálemi felházban imádkozó 120 hívőknek. (Csel. 1, 14—15.) És nemcsak az Úr Jézus anyjának, hanem nekünk is ígértett, a 20. század hívő seregének. (Csel. 2, 38—39; Márk 16, 17.) És nemcsak ígértett, hanem megadott: melyben több 100 000 lélek már eddig is részesült.

A Szentlélek keresztségben részesült népet és evangéliumhirdetőket pünkösdieknek nevezik, de azok nem bánják azt, bárinak nevezik vagy bármiként gúnyoikják. (Édes bortól részegeknek vagy szenthentergőnek.) Abban örvendeznek, hogy Isten ígérete beteljesedett rajtuk, melyek az evangéliumban ígérve vannak; azért inkább illene evangéliumi hívőknek nevezni. Oh, boldog pünkösdi! Ezen sorok írójának 1921 február 24-én volt az igaz Lélek keresztségének pünkösde, mely a szent evangélium világosságának és a Szentléleknek születésének. Ezen áldás minden földi áldásnál értékesebb. Mint a leg-

szebb májusi eső a száraz földet termékenységgel itatja, úgy tölti meg az epekedő szíveket a Szentlélek a mennyei erővel és azokat virágzóvá és gyümölcsözővé is teszi. A legszebb földi rózsáknál is szebben nyílnak s isteni illat tölti be keblüket. Saját anyai vagy tanult nyelvünk képtelen kibeszélni, mikor a Szentlélek elfoglalja az ő templomát és beszélni kezd idegen nyelveken (I. Kor. 14, 2), melyet földi ember nem érthet, csak Isten (I. Kor. 14, 2, 14.) csak abban az esetben, ha a Szentlélek megadja annak magyarázatát. Ez a Szentlélek keresztség jele. (Csel. 11, 15—16.)

Menny vagy pokol.

Egy előkelő hölgy egy hosszabb utat tett meg vonaton s amikor egy igen lejtős szakaszhoz értek, félni kezdett. Kalauz úr, — kérdezte a belépő jegyzésgátlótól — mi lesz, hogyha a vonat siklani kezd? — Meghúzzuk a féket. — És ha a fék megszakad? — Akkor a kettes féket húzzuk meg. — De ha ez sem tart, akkor hová jutunk? — Hölgyem, — válaszolt a kalauz — vagy a mennybe, vagy a pokolba, — egészen aszerint, ahogyan megérdemeltük.

Mi imádkozunk azért, hogy Isten értesse meg és éreztesse minden igehirdetővel és keresztyénnel a mennyei boldogságot, hogy minden a Szentlélek által újjászületett lélek legyen megkeresztelve a Szentlélek által. Az Úr bocsásson nagyon epedő szomszúságot a bibliai keresztyénekre, kik már élvezik az Élet kenyerét (Máté 4, 4.) és ne maradjanak szárazságban (János 7, 37—39.). mert csakis azok a boldogok, akik éheznek és szomjúhoznak az igazságot. (Máté 5, 6.)

Kedves testvéreink! Az Úr elvárja tőletek, hogy kérjétek, keressétek és zörgessetek érte (Máté 7, 7—11.), sőt parancsolja, hogy kérjétek és zörgessetek a Szentlélekért. (Lukács 11, 9—13.) Mert aki mellékesnek tartja és nem tusakodik az Úr parancsa szerint (13. vers), azt az Úr is mellékesnek tarthatja. Nézd, Jákób mennyire tusakodott az áldásért. (I. Mózes 32, 24—29.) Júdás levele 3. versében int, hogy tusakodnotok a hitért, mely a szenteknek adatott. Mert sok millió azon keresztyének száma, kik nem tusakodnak a hitért, mivel!

szakám volt, úgy éreztem, nem bírom tovább. Sírva kérdeztem az Urat:

— Uram, hát nincs kiűt eből a nyomorúságból?

Egyszerre Jones anyóka termelt mellettem. Mások tartózkodó vagyok és bajaimat nem tárom fel mások előtt. Ebben a pillanatban azonban szívem úgy telve volt; szenvedéseim oly régen hordoztam magambazártan, hogy nem tudtam tovább hallgatni.

— Nos, Smithné — kérdezte —, hogy vagy?

— Oh Jones anyja, szívem majd megszakad, mert James oly barátság-talan hozzám.

Azután kiöntöttem szívemet előtte: hogyan igyeksem férjemnek mindent kedvére tenni és ő mégis oly barátság-talan hozzám.

— Oh — mondotta — az én férjem is így bánt velem egykor, de mikor az Úr megszentelt engem, akkor kegyel-met is adott a kitarásra és ez az, ami neked is szükséges van.

Oh, gondoltam magamban, hát ez a megszentelődés titka? Kegyelmet venni,

hogy mindent el tudjunk hordozni? Hiszen nekem éppen erre van szükségem! Mindig az foglalkoztatja elmémet, hogyan szabadulhatnék még nehézségeimtől, ahelyett, hogy arra kértem volna Istent, hogy adjon kegyelmet a kitarásra.

Jones anyja tovább beszélt, én meg magamban szívem melyéből arra kértem az Urat: küldje el őt, hogy James hazajövele előtt még legyen időm esendben állni. Öelötte, hogy kegyelmem reám árasztassa. Alig vártam már, hogy elmenjen. Alig tette be az ajtót maga után, máris ráfordítottam a kulcsot, a hálószobába futottam s térdeimre esvén, az Urhoz így kiáltottam:

— Oh, Uram, szentelj meg engem és adj kegyelmet, hogy kitaró lehessék. Oh, Uram, szentelj meg és add a kegyelmedet, hogy kitaró lehessék!

Tusakodtam, sírtam és imádkoztam. Hol arca borulva imádkoztam, hol a szobában fel és alá futkosva, törde-tem kezeimet, léptem hajamat. Oh Uram — ismételtettem — szentelj meg engem és add a kitarásra való kegyelmedet.

Ezt az áldást még férjem hazajövele előtt szerettém volna elnyerni. Úgy éreztem, hogy még egy olyan rettenetes éjszakát nem tudnék átélni. Alighanem egy óra hosszat tartott kiáltó-zásom:

— Uram, szentelj meg engem és add a kitarásra való kegyelmedet!

Végül is belefáradtam anélkül, hogy áldást nyertem volna. Azonban Isten egy jobb út-módot talált ki számomra. Nagy lelki szenvedéseim közepette nem is gondoltam a hitre; nyomorúságom és az áldás utáni nagy vágyam teljesen magával ragadott.

A lakbér és a titkos társaságoknak leadott adományok majd az egész jövődelmemet felemésztették. Nyomorunk mindig nagyobb és nagyobb lett. Ráadásul az Úr súlyos szenvedések után még kedves kis fiamat is elvette tőlem, habár meg is vigasztalt és keresztül vezetett ezen a nehézségen is. Sok éjszakán keresztül álltam mosóleőnm mellett, reggel 6 órától másnap reggel 6 óráig egyfolytában. Eppen úgy a vasalódeszka előtt is: éjjel-nappal. —

elhitték, hogy ők már amúgy is hívők. Pedig az Úr Jézus szava bizonyítja, hogy akik hívők, azokat a jelek követik. Kinek van tehát igaza? Jézus mondja: azokat pedig, akik hiendek, ilyen jelek követik. (Márk 16, 17—18.) Milyen hívők azok, kiket Jézus által megígért jelek nem követnek? Valószínűleg másnak hisznek, nem az Úr Jézusnak.

Kedves testvéreink, vegyék szívetekbe az evangélium teljes világosságát, higgyétek, hogy az Úr titeket is meg akar kereszteni a Szentlélek által. Szeressétek az Urat János 14, 15. és 21. szerint s cselekedjétek az ő parancsait, ezt is, hogy *Kérjétek, Keressétek, Zörgessetek.* (Lukács 11, 9—10.) Ne féljétek, ha a Szentlélek erő leszáll és kirázza a hitelenséget azzal a hitető család lélekkel együtt, aki elhitette, hogy a Krisztus által megígért jelek nélkül is hívők lehetek. Ne higgyétek azt sem, ha azt sugallja, hogy gonosz lélek szállja meg azokat, akik Szentlélekért könyörgnek. (Luk. 11, 13.) Gyülekezetek imaórákra, keressétek fel a tusakodó helyeket, ne sajnáljátok fáradságotokat

és térdeiteket; ostromoljátok az egyes imáitokkal. (Luk. 16, 16.) Mert az erők kapják a mennyországot. (Máté 11, 12.) Mi is imádkozunk, hogy az Úr adjon minden kedves hívő s törekvő léleknek kibeszélhetetlen boldog lelki Pünkösdöt, melyben nem csupán a nap lesz ünnepe, hanem a Szentlélek és áldása is.

E. W. M.

A testvériség figyelmét felhívjuk azon komoly tárgyért való kitarodó imádkozásra, melyet az üldözött gyülekezetek felszabadítása érdekében indítottunk meg.

Nem csekély dolog ez, azért teljes egyetértésre van szükség, ha egyelőre nem egyébben, de az oadaó könyörgésben.

Imádkozunk Mihók testvéreléért is, akik lelki távesöviket már-már az amerikai partok felé irányítják.

Adjon az Úr nekik türelmet és módot a magyarországi munkálkodásra, mert nekik itthon a helyük.

Néha már úgy elővett az álomosság, hogy alig tudtam a lábaimon megállani. Ilyenkor fejemet az ablakdeszkára hajtottam, hogy rövid, mély álom után virradatig folytassam munkám. Mindezt azért tettem, hogy férjemnek segítőtársa legyek, de ő azon szerencsétlen jellemekhez tartozott, akiket sohasem lehet kielégíteni. S ez volt az, ami nekem oly nagyon fájt.

Ha ilyen mély vizeken keresztül vezet az Úr bennünk, emberek részvétel után vágyaikonk és inkább bennük bíznak, mint Istemben. Ebben aztán mindig megszegyenültem s így saját káromon kellett tanulnom. Szomszédóm az emeleten, kit sokra tartottam, minden semmiségért rettenetes gyűlöszellemmel nőtte ki magát. Két éven keresztül kellett vég nélküli kintzásait eltűrni. Isten kegyelmet adott, hogy ezeket só nélkül eltűrjem. E dologban a leglehetségtelenebb az volt, hogy egy és ugyanazon gyülekezethez tartoztunk. Mindezen nyomorúságokban lelkeim állandóan az Úrhoz kiáltott. Ha férjem előtt kíséreltem meg szívemet kiönteni,

süket fülekre találtam. A megszentelődés témája nem érdekelt. Ilyenkor elkezdett velem vitatkozni s mivel ő okosabb volt, mint én, így ez eszmecserére többet értett, mint használt az ügynek. Így arra kértem az Urat, küldje el egy időre a férjemet, legalább addig, míg a megszentelődés áldását megkapom olyan mértékben, hogy azt többé el ne rabolhassa tőlem. Egy héten belül imameghallgatásban részesültem. Az Úr úgy intézte a dolgot, hogy férjem Newyork egyik szomszédvárosában, mint kocsis jó állást kapott. Ez annyira igénybevette, hogy csak minden tizennégy napban, vasárnap jöhetett haza. Ekkor így szóltam az Úrhoz:

— Nos, Uram, add meg nekem James távolléte alatt azt az áldást, amit keresek és én híu maradok Hozzád. Ezentúl bármit mond vagy cselekszik is férjem, semmi körülmények között se rabolhassa el tőlem a nyert áldást. A sóvárogva vágyott célohoz vezető út tekintetében akkor még egészen vak voltam. (Folytatása következik.)

Ítéletréhvás.

Hivatva vagy, nem tesz különbséget, hogy ki vagy te, mert neked ott kell lagned. „Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelenünk a Krisztus ítélőszéké előtt.” (II. Kor. 5, 10.) Nem számít a te véleményed az ítélet és a te keresztlyenség feől, neked ott kell lagned. Nekünk mindnyájunknak meg kell jelenünk. Szenteknek és hűnösöknek, gazdagoknak és szegényeknek, tanulatknak és tanulatlanoknak, fiataloknak és öregeknek, istentelenekek, hiteleneknek, hűtelenekek, álszentekedőknek és képmutatóknak. — együttvéve mindnyájunknak ott kell állanunk Isten ítélőszéké előtt.

Miért lesz minden nép Isten elé hivatva? Számot adni az ő cselekedeteikről. (II. Kor. 5, 10.) Idő, adomány, gazdagság. — mind az Úré. Mi sáfárok vagyunk; minden, amink van: Istené. Ó ad erőt földi javak szerzésévé. (V. Mózes 8, 17—18.) Az arany és ezüst az Övé. (Agg. 2, 8.) „Az Úré a föld és annak teljessége.” (Zsolt. 24, 1.) Mi nem vagyunk a magunkéi. (I. Kor. 6, 19.) Te drága áron vétettél meg, nagy árat fizettek érteled. Bár megvételssel fordulhatsz el a szavaktól, mégis le kell számolnod. Isten az ő javait kezdeh adta és most elszámolásra hív. Azért adta neked javait, hogy te a pénzváltóknak adjad; ő most kamatot kér tőled. (Máté 25, 27.) Talán e javak az Urat illették és magadéva tulajdonítottad. Talán beképzelted magadnak, hogy teljes jogod van időhöz és pénzhez. „Ha a másén hívek nem voltak, ki adja azt néktek, ami a tiétek?” (Lukács 16, 12.) Most számot kell adnod a te sáfárságodról. Miként leszünk megítélve?

Jézus tökéletes, hűségese élete a minta. Isten saját életünk törvénye szerint ítél meg minket. Az egyes földkereséget egy Férfiú. Jézus által ítéli meg. (Csel. 17, 30—31.) Most neked Jézus mellett kell állnod és tisztává ke' l lagned, mint ő tiszta. (I. János 3, 3.) Szentnek, mint ő szent. (I. Péter 1, 15—16.) Irgalmasnak, mint ő irgalmas. (Lukács 6, 36.) Töké-

letesnek, mint ő tökéletes. (Máté 5, 48.) Ha ezen felsorolt igék nincsenek benned: elvesztet vagy. Isten ugyanannyit vár tőlünk, mint Jézusától. Ő tökéletességet követel. Jézus mindenkor azt cselekedte, ami az Atyának tetszett. (János 8, 29.) Bűn nem láttatott őbenne. (I. János 35, 5.) Isten éppen annyit követel tőled, mert ez igazság. Jézus hozzád hasonló ember volt. Test és lélek. Önmagadtól nincs erőd? Neki sem volt. (János 15, 5; 5, 30.) Isten felelőségre von téged a jóért, melyet cselekedned kell és minden fillérről számat adni. (Lukács 16, 10; Máté 25, 31—45.) Jól tesszük, ha figyelmezzünk ezekre.

Itt az ideje, vizsgálj meg magad, vajjon készen vagy számitás-soddal? Kész vagy Isten ítélszéke előtt megjelenni? Jöjj velem, nézzünk fel a nagy törvényesk udvarára, ahová nemcsak a hívá leszünk, amikor akarva, nem akarva találkozunk e földkeresség Bírójával. Ő trónján ül. (Dán. 7, 9—10.) És könyvek nyitultak meg. Miféle könyvek? Azon könyvek, melyekben életünk minden mozzanatát bejegyezték. (Jel. 20, 11—12.) Egy angyal volt mellett és életet feljegyezte születésedtől mindmostanáig s jegyzi halálodig? Isten tudja, de feljegyezték s nem csupán tetteidet, de beszédeidet, szavaidat, — sőt gondolataidat is. (Máté 12, 36—37.)

A kemény, szűrés, az erős, durva szavak; a ravasz, hamis, hazug beszédek. Ezek mind félrvák. Beszélőképességedet jobb célokra is felhasználhattad volna. Miért nem cselekedted? Számolnod kell miatta. Oh, testvérem, miként készülsz ilyen ítéletre?! Ha bűnbánat és töredelmes szív hiányában most elvakultan jártok, akkor ajkatokat sem nyithatjátok védelmetekre. Mint valótlank álltok Isten előtt. Most mit cselekszel? Őrvendek, hogy ily jó üzenetem van számodra.

Némely ember bűnei nyilvánvalók, hogy előre megítéltesselek, némelyeké utóbb lesz nyilvánvalóvá. (I. Tim. 5, 25.) Csupán két út és lehetőség van az ítélet megközelítésére. Választás nélkül is

járod az egyiket, de választva, magadévá teheted a jobbikat. „Mert mindnyájan vétkeztünk és nélkülöküink az Isten dicsősége nélkül.” (Róma 3, 23.) „Mert a bűn szoldja a halál.” (Róma 6, 23.) Békülj ki Istennel. Nem sikerül? Van szószólónk, aki közben jár ezekben, — Jézus Krisztus s ő igaz. (I. János 2, 1—2.) Tégy bűnbocsánatot, változtasd meg életedet, hogy bűneid eltöröltesse. (Csel. 3, 19.) Ő meghalt érted a kereszten. (Zsidók 12, 2.) Ő új szívvel ajándékoz meg téged, hogy légy engedelmes iránta. (Ezékiel 36, 26.) Es tiszta vizet hint rád, hogy megtisztulj. (Ezékiel 36, 25.) Eltörli álnokságodat és készsé tesz minden jócselekedetre. (Zsidók 13, 20—21.) Ő téged fedhetellenné tesz. (Júdás 24. v.) Akkor az ítélet napja örömmel hoz számodra. Ő téged teljesen meggyógyít sebei által. (I. Péter 2, 21—25.) Miért hordozzák az emberek szörnyű seibeiket önmagukon? Ő a tiédet meggyógyítja, csak engedd Néki.

Siess hamar, amíg nem késő. Az Ő ítéletének napja közel. A mulandók vége küszöbön. Legyetek azért mértékletesek és józanok az imához, s teljes szeretettel egymáshoz. A szeretet eltakarja bűneink sokaságát. Legyetek egymáshoz vendégszeretők, zúgolódás nélkül. Mindenki azzal az adománnyal szolgáljon, melyet Urától szálfarkodásra kapott, mint hű szolgáló Isten kegyelme által.

Németből fordították:

Villuth Éva és Szép János.

Hallottad? Már Gyulán is megnyílt a pünkösdi imaház. Április 26-án vetted át ottani testvéreink egy lelki felelősséget, melynek kellően megfelelsz, hatalmas lelki ébredésnek lehetnek szemtanúi.

Jelenleg nagyon szegényes helyzetük: csupán a legegyszerűbb környezetben kezdenek neki, de ez még nem jelenti azt, hogy az égi áldások gazdagsága nem boríthatná el őket.

Imádkozunk szeretett testvéreinkért, akik közül egyik-másik epkedve várja a Szent Lélek kitöltését és keresztségét, hogy boldog bizonyágtevőjévé váljon az Ur ottani ügyének.

Közelmultból.

Bibliatanfolyamon történt, hogy Schmidt testvér magyarázatai közben gyakran mondott példákat más országok szokásairól, meggyőződéseiről. Az ottlétő testvérek sokszor megmosolyogták az ottani szokásokat és hallgatták azokat sok hibáit mindaddig, míg valaki közülünk nekibátorodott és suttgomban egy papírszeleten ezt a kérdést tette fel válaszára Schmidt testvérnek: „Vajjon ró-lunk magyarokról is annyit fog beszélni más országokban, mint nálunk örülök?” — Természetes, hogy a bátor kérdező atyafinak feltett kérdése derültséget okozott. Mindenki megnyugtató-sául Schmidt testvér azután megígérte, hogy a magyar testvérekről más országokban csak a jó tapasztalatairól fog beszámolni. Így lett megmentve a magyar becsület.

Egy különös ima. Az apa és az anya hívó volt és gyermekükkel együtt sokszor imádkoztak. Történt egyszer, hogy az édesanya beteg lett és emiatt szomorúság költözött az eddig mindig vidám hajlékba. A kis gyermeket bántotta anyja szenvedése és bánatával szívében hittel elbújt az istállóba. Az udvaron dolgozó édes-apa egyszer csak arra lesz figyelmes, hogy az istállóból fiát hallja, aminthangosan mondja többször ismételve az abc-ét. Egy darabig csak szó nélkül hagyta fiának e szokatlan tettét, de később már nem bírta szó nélkül megállni és benyitott az istállóba: Ugyan édes fiam, miért mondasz el oly sokszor az abc-ét. — Imádkozom beteg édesanyámért, hogy a jó Isten gyógyítsa meg, volt a fiú válasza. — Akkor miért az abc-ét mondasz el oly sokszor egymásután? — A jó Isten így is tudja, hogy miért és mit imádkozom, mert az elmondott abc-ből azt összetudja rakni magának. — Az apa megszeppenülve otthagytu fiát és ment, hogy feleségével közölje a történeteket. De mily nagy volt a meglepetése, amikor a szobába benyitva, nejt éppen öltözökös közben találja. Veled mi történt, miért kelsz fel az ágyból,

amikor olyan nagyon beteg és gyenge vagy? — Csodálatos, — felelte az anya — vagy egy félórával ezelőtt éreztem, hogy jobban vagyok és most már úgy érzem, nincs semmi bajom, teljesen meggyógyultam. — A gyermekies, hitből fakadó ima kedves Isten előtt.

*

Ilyen ima és imádkozó is van: Egy bolgár atyafi, aki különösen az utóbbi esztendőkből tapasztalta Isten áldását, végzett munkáján elbizakodva így imádkozott egyszer az imaórára: „Uram, adj még több áldást és jó termést ez évben, hogy a szomszédom földjét is megvehessem a jövő esztendőben.”

*

Istentagadó, hitetlen férfi egy alázatos, hívő néger nőtől kérdezte meg: honnan tudja, hogy Jézus él? A tudatlan, szegény néger nő bátran a férjre állt és így válaszolt: Jézus maga sügta a fülembé, hogy ő él!

*

Valaki megállapította, hogy a gyülekezetért és a prédikátorért imádkozó lelkek többet érnek, mint a kritikusok.

*

Szószerint értette. Férje gonoszságai miatt sokat szenvedő asszony ment el a falu lelkészéhez tanácsért. A lelkész figyelmesen végighallgatta az asszony panaszeit, azután azt tanácsolta neki, hogy megszegyenitéshékné gyűjtőn eleven zenét a férje fejére. Csodálkozva hallgatta az asszony a lelkész jó tanácsát, aztán így válaszolt: Égő paraszt még nem tettem férjem fejére, de forró vízzel már nem egyszer leöntöttem.

*

A bibliakurzuson az is megtörtént, hogy nemcsak mi adtunk fel kérdéseket válasza Schmidt testvérnek, hanem egy ízben nekünk is kellett törnünk a fejként a feladott kérdésekre adandó válaszban. Aki jelen volt a fejtörőversenyen és látta az ősz és kopaszfejű munkások izzadságtól gyöngyöző arcát, az iskola kínos pillanatai elevenedtek meg emlékezetében. Az érdekes és említésre

méltó jelenetek közül a legérdekesebb Kurgyis atyafi volt, aki annyira belemelegedett a feladat elkészítésébe, hogy az ebédet is elfelejtette megenni. Amikor délután találkozott vele és érdeklődtem a dolgozat állapota felől, bánatosan, lemondóan legyintett kezével, — mint aki lemondott a győzelem babérajáról — és csak ennyit mondott: „Beleírtam a dolgozatom végére, hogy amit most nem tudtam megfejteni, arra mához egy évre szívesen adok majd választ Schmidt testvérnek.” Lehet, hogy igaz volt Kurgyis atyafinak, de az ő izzadságtól gyöngyöző homlokát soha nem fogom elfelejteni. T—i.

OTTHONUNK?

Már Tápiaiülyben van. A nagy költözésben egyik-másik betéggé lett. Az új otthon nem olyan kényelmes, mint az előző, de ha a jó Isten rendel költséget, szerelnék megnagyobbitani. Ezidőig is nagy költségek merültek fel, melyet ideiglenesen egy testvér fedezett. Kérjük a gyülekezetek nagyobb pártfogását, hogy mindezeket rendezhessük.

Az Otthon jelenlegi lakóinak száma 11. Sajnos, jelenleg, míg nagyobbá nem alakítjuk lakásukat, e számot nem gyarapíthatjuk.

A természetbeni adományokat Deák József testvér nevében, közvetlen az Otthon címére küldhetjük, Tápiaiüly, Pest megye.

Pénzbeli támogatásokat Sebetyén István, Pestszenterzsebet, Álmos-utca 62. címére kérjük küldeni.

Testvéri és szeretetotthoni üdvözet.

LEVELET BÁRMILYEN ÜGYBEN a következő címre küldjünk: TOMI JÓZSEF vagy SIROKI ISTVÁN, BUDAPEST., VII., ÁRÉNA-UT 68., IV. EM. 7. Telefon: 382—81.

„MENNYEI HANGOK” című énekeskönyv vászonkötésben 1.50 bírkötbéren. 3.— P-ért fenti címen megrendelhető. Postai költséget a megrendelőnek külön kell fizetnie.

Missziói hírek

Értesítés.

Mindenkivel szeretettel közöljük, hogy Sárkány Zoltán testvér, a kaposvári gyülekezet prédikátorát, ki annak idején Báraha testvér gyülekezetéhez csatlakozott, saját kérelmére az „Isten Gyülekezeti Szövetsége” missziómunkások sorába ismét felvettük.

A vidéki gyülekezetek vezetőit és testvériségét kérjük, hogy ha testvérünk gyülekezetükben látogatást tenne, fogadják őt szeretettel az Úr Jézus nevében. — Boldogok a békességre igyekezők. Vezetőség.

Látogatás Dunántúl. Deák testvér menyegzőjével kapcsolatban alkalom adódott számomra meglatogatni sok régen nem látott testvéreimet és megismerni azokat, akikkel még nem találkoztam. Április 4-én Szőkepusztán igen érdekes keretek közt megtörtént menyegzőn volt alkalom részvételre. E célra épített ponyvasátorban több százan egy szívve-lélekkel dicsőítettük Isten. Másnap, vasárnap úgy délelőtt, mint este találkoztam az Úr lábainál kedves testvéreimmel, akikkel boldog órákat töltöttem el. Hétfőn Kaposváron Sárkány Z. testvér vendégszeretettel éheztem. Kedden tovább utaztam Pécsre. Ho' már tudva érkezésemet, türelmetlenül vártak néhány órai késésem miatt. Innen még delután a közeli Somogy községbe mentünk át Mucsi testvérről. Az esőzés és a nagy sár azonban nem akadályozta meg az itteni testvéreimet, hogy ne találkozhassunk, és este bár kicsiny körben, de felidülve a szeretet melegében, jó hangulatban adódtunk lelkünk Megmentőjé. A szerdai napot a pécsi gyülekezetben töltöttem el, ahol már mint jól ismert vendég örvendtem az itteni testvéreikkel.

Csütörtökön a gyónki németajkú testvérek körében voltam, akiknek igen meggyűlt a bajuk velem, mert az én német tudással nem voltak megelégedve. Másnap, nagypénteken úgy oldottuk meg e kényes kérdést, hogy Forster testvér magyar szavaimat német nyelven továbbított testvéreimhez. Ezek után a búcsúzásnál már észrevettem, hogy amit itt mondtam, abból valamit meg is értettek.

Ugyanez nap átutaztam Tamásiba, ahol nagyon kellemesen halott íém Fleisch testvér házában berendezet új imaház és az ottani testvérek buzgó-

sága. A késő esti órákban nagy örömmel közötti váltam el Krisztus gyermekeitől abban a tudatban, hogy ha a földön már nem is, de a mennyben találkozunk.

Tomí.

Scharf Henrik testvér, kiről a legutóbbi számunkban megemlékeztünk, e hó 4-én este búcsúzott el tőlünk. Több mint három és fél év óta dolgozott a jugszláviai németajkú nép között, hirdette bátran Jézus Krisztust a bűnös embereknek. Természetes, hogy az ellenség nem jó szemmel nézte áldásos munkáját és igyekezett meggátolni őt ebben a nemes hivatalában. Az ottani hatóság kiutasította és május 1-ig e kellett hagyni szülőföldjét.

Kedves testvérünk családja Amerikában van, akik már régebben visszatértek Detróitba és így érthető, hogy szívében vágyval telve indult el a nagy útra, hogy megláthassa nemcsak feleségét, gyermekeit, hanem lelki testvéreit is.

A búcsúzás kedves testvérünkötől a budapesti gyülekezetben a biblia-tanfolyam záróünnepélyén történt meg. Könyvező szemekkel, de sok kedves emlékek szívünkben szorítottunk vele kezét azzal az élő reménységgel, ha ezen a földön már nem, de a Barány Jézus menyegzőjén találkozunk. Visszlátásra!

Biblia-tanfolyam Budapesten. Kedves napok köszöntöttek ránk április hó 23-tól május hó 4-ig. Mindnyájan várjuk ezeket a kedves napokat, mert a tavalyi áldásos tanfolyam után még inkább számítottunk bőséges áldásra. E tanfolyamon már jelen lehettek az összes missziói munkások is. A fizenkét napig tartó előadások sok új és tanulmányos esettel tették gazdagabb szívünket. Schmidt testvér tapasztalataival és megőrtént eseményekkel tette színes és eleven képpé a biblia mély igazságait. Szinte csodálkozni kellett egyszerű-más-szor, hogy mennyire tájékozatlanok voltunk a reánk hárult felelősségteljes munka végzésében. Alkalm nyílt több esetben a jelenlévő testvéreknek kérdést intézni Schmidt testvérről, aki szívesen végzte ezt a nehéz munkát is. Sokszor a mosoly és derű fénye cikázott a jelenlévők arcán, mikor egy-egy feltett kérdésre a választ testvérünk megadta.

A biblia-tanfolyam tárgyai a következők voltak: Szentlélek munkája. — A hívő tökéletes lelki élete. — Idegen nyelvek fontossága. — Imaélet. — Kegyelem és cselekedet. — Izrael története. — Dániel próféta 70 hete. — Az

emlétt címek már eleget igazolnak a biblia-tanfolyam komolyságából. Ez alkalommal teljesen bebizonyosodott, hogy még nagyobb szükség van a lelki munkásoknak a bibliával teljesen megismerkedni, mert ez sok esetben akadály lehet egy téves prédikáció vagy tet: elkövetésében.

Schmidt testvér látva a megnyilvánult komoly érdeklődést és figyelemet,

Fénykedjél ott, ahol vagy.

Nem mindenki hivatott a nagy dolgok cselekvésére. Valaki azt mondotta, hogy a Mount Blank megmászása is apró lépésekből áll. Nem kell azt gondolnunk, hogy nagy fénynek kell lennünk. Nagy világító testet Isten csak kettőt alkotott. Istenünk azonban nemcsak a nagy Lámpásokat teremtette, hogy a nappalt és az éjszakát árasszák el fénnel, hanem a nap és hold mellett a millió kisebb-nagyobb csillagot is a maga pompás ragyogásában. Ehhez sorakoznak azok a kis földön kúszó szentjánosbogárrák; csendes éjszakákon meggyújtják gyertyáikat és teljes fénnel világítanak bele az éjszakába, ha mindjárt csak egy rőfnyire is.

És mi — te és én — ne fényeskedjünk? Ha nem nyertünk nagy erőt, tehetséget és lehetőséget, így azzal akarunk sáfárkodni, ami reánk bízott, ha nem is tudjuk fényünket távolabbra kiterjeszteni, mint egy lámpa, ami az asztalunkon van és csak egy szobát világít be. — Azok, akik a szobában vannak, mégis örülnek ennek a kis fénynek; s vajjon ki volna oly oktalan e sámpajtot megdorgálni, mert elosztani csak azért, mert nem áraszt oly fényt, mint a nap?!

„Úgy fényeskedjék a ti világosságok az emberek előtt, hogy lássák a ti jócselekedeteiteket és dicsőítsék mennyei Atyátokat.“ (Máté 5, 16.) Mennyei fény sugározza bele ebbe a sötétségbe borított világba, ha minden időben teret engednének életünkben Isten Lelkének! Minden cselekedetünk, szavunk elárulja, hogy mi, kik sötétség voltunk, most „világosság vagyunk az Úrban.“ (Eph. 5, 8.)

(Forster.)

megígérte. — Ha Isten is úgy akarja — még ez év telén vagy jövő év elején ismét meglátogat minket.

Adjon a mi Urunk még sok ily lelkiekben gazdag és szép, békés együttlélet, hogy áldjuk és magasztaljuk minden ajándékáért, amivel minket gazdagított.

Egy a sok közül.

Gyónki hírek. Urunk kegyelme nagy s véghetetlen. Nem mintha az idő szempontjából volna örök az ő kegyelme, de véghetetlen a bűn nagysága tekintetében. Jóval a gyülekezet megkezdése előtt zsüfolásig megtelt az imaházunk testvéreink és vendégeink táborával. Egy negyedórával később a termünkkel szomszédos helyiség is tömve volt vendékek s a nyitott ablakok alatt is sokan álltak. Testvéreink közül mindenki akart valamit tenni az Úrért. Ének és szavalt, szívbéli imák ragadták magukkal a hallgatókat. Majd Scharf testvérünk szóolt a Szentírás alapján szívhezható szavakat. Míg Scharf testvérünk ezt német nyelven tette, alulról testvér magyarul szóolt: a jelenlévőköz s a keresztelendőkhöz. Vasárnap, március 29-ike emlékezetes marad a mi számunkra. Könyvelet cslalt a jelenlévők szemébe a keresztelendők egyenkénti bizonyágtevése, míg a legkiemelkedőbb pontja ennek az estének is elérkezett, amikor alulról testvér az őt keresztelendőket egyenként alámerítette. Uram, tartsd meg őket hűségben.

Forster.

Bemerítés Budapesten. Ismét örvendeltünk 8 lélek bator bizonyágtevésén. Husvét hétfőjén a kora délutáni órákban a környék gyülekezeiteiből többen gyülekeztek, hogy örömeinkben részt vegyenek. A nagyszámú testvériség és hallgatóság előtt Andrusó testvér, a sashalmi gyülekezet vezetője és Varga J. testvér, a kispesti gyülekezet volt vőnye beszéltek Isten csodás dolgairól.

A bemerítettek közül 3 a sashalmi, 5 a budapesti gyülekezetnek tagja.

A keresztelési szertartást a helybeli gyülekezet lelkipásztora végezte.

Menyegző Felsőgallán. Március hó 29-én tartották menyegzőjüket Végly István és Bozlik Teréz testvéreink. Ez alkalommal igen szépszámu hallgatóság jelent meg. Nemesak az imaházunk telt meg zsüfolásig, hanem még az udvari is betöltötte a kíváncsiak serege. Mi sem maradtunk télen, megragadtuk ezt a jó alkalmat és arra is felhasználjuk, hogy bizonyágot tejtünk az Úr Jézus Krisztus megmentő szeretetéről. Karénekekkel és szavaltokkal is di-

csöfittük Urunkat. Mindezek úgy nagy hatással voltak a megjelentekre, hogy annak hallatára minden szív megdobant. De meg is volt az oka, mert a Szent Lélek úgy megszorongatta a szíveket, hogy azután könnyeket idézett elő. Igazán éreztük az Úr Jézus szeretetét. Mindenki figyelt és várta, mi fog még történni. Kalincás testvér, aki ez alkalommal jelen volt, a Jelenések könyve 19. rész 9. verse alapján szólott a hallgatóságának. Felhívta mindenki figyelmét arra, hogy készülni kell a nagy menyegzőre, amely a Bárány Jézusé; és boldog mindaz, aki arra hivatalos. Testvértársam lényét a Szent Lélek úgy átjárta, hogy annak indítatásánál oly hatásosan szólt, hogy akik hallották, mélyen meghatva, áldást nyerve távoztak el. Mennyei Atyánk tegye gyümölcsözővé az elhittett magvakat. Testvéreinket pedig áldja meg Istenünk örök boldogsággal.

Horvát Gyula.

Menyegző Szöképusztán. Somogy ólén pihen ez a kis tanya-fészek. A város és a fejlődő nagyközségek zarájkól menekültek ide azok az emberek, akik életük sorsát akarták elviselhetőbbé varázsolni. Az anyagiasság sívár életbe besütött azonban a napsgár, amikor az evangélium igazsága beragyogta a komor, fáradt arcokat.

Még csak kicsiny csoport dőngeti tiszta életével, biblia szerinti eljárásával, imádkozó lélekkel a hitelenség köfalai, de abban a reményben, hogy nem sokára seregünk meg sokasodik. Ebből a kicsiny csoportból röpcent ki két kedves testvér fészket rakni távol az ország másik részébe.

Deák József és Lehotzky Margit testvér ápr. 4-én tartották egybekelelési ünnepélyüket. Ideiglenesen gyülekezet céljaira átengedett helyiség ez esetben nem volt alkalmas a népes gyülekezet befogadására és helyes megoldást kellett keresni, hogy a környékből is összegyülekezzen testvériség, valamint az érdeklődők számára megfelelő befogadó helyiség álljon rendelkezésül. Gondolat és tervek születtek meg e kényes kérdés megoldására, de a sok közül csak egy volt kivihető és pedig az, hogy sátrat kell építeni. Szorgos munkások azután rövid időn belül mintegy 300 személyt befogadó és ülőhelyekkel rendelkező sátrat tűtöttek össze, hogy rossz időjárás kellemetlenségeitől megvédjék az összegyűlt testvériséget.

A sötétség beálltával, késő este gyülekezett a testvériség és a közeli tanyák

kíváncsi serege. A helybeli fiatal testvérek által virágokkal feldíszített sátor jó hatást gyakorolt a belépőre. Akik a zűfólásig meglelt sátorba bejutni nem tudtak, a sátoron kívül hallgatták a bent elhangzó szavakat és beszédeket. Szűcs Benő, a helybeli gyülekezet prédikátorának vezetése mellett a vendég-prédikátor testvérek szóltak a gyülekezethez. Mucsi F., Sárkány Z. az ifjú párhoz intézett buzdító beszédei után Tomi testvér figyelmeztette a mátkapárt a rájuk váró nehézséggel telt közeli jövőre, majd imában áldást kért az ifjú házaspárra. Az elhangzott szavatok közül megható volt a völgőben öccsének búcsúverse; sok szemből akaratlanul is kigördültek a könnyek.

Az egész este az áldás hullámai ostromolták szívünket, ha nem is puha, süpedős, vörösbársony szőnyeggel leterített, villanyesillárok által vakító fényű, orgonabúgástól hangos, cifra, kőből épült templomban voltunk. A rongyos, foszladozó ponyvákából összetakolt sátorban leszállt az Isten Lelke megvigasztaló mindezeket, akik jelen voltak fiatal testvéreink örömmünnepején, hogy boldogan távozzanak a tanyák esendes hajlékaiba és örvendjenek azon: *veleünk az Úr!*

Deák testvérrre, mint a tápiósflyvi gyülekezet pásztórára és kedves feleségére Urunk áldását kívánjuk, hogy nehez munkájukban legyen velük a minden bajban segítő jó Isten.

T.

Megtaláltad-e már?

Nem mindennapi, hogy az ember valami értékes tárgyat találjon. Ha mégis megesis, azt mondja: „Véletlenül találtam.” Vannak esetek, mikor az ember akaratán kívül talál valamit. Hilkia pap sem véletlen találta meg a törvénykönyvet, mert mikor felolvasták Jósias király előtt, megdöbbenve hallgatták Isten igéit. Úgy érezte a király, hogy valamit tenni kell. Hulda próféta-asszony által azt mondta az Úr: „Imé, én veszedelmet hozok e helyre és e helyen lakozókra a könyv minden beszédei szerint, amit olvasott a Júda királya.” (II. Kir. 22, 15.) Miért haragudott meg Isten az ő népére? Mert elhagyták őt és a bálványoknak áldoztak. (II. Kir. 22, 17.) Ennek hallatára a király megalázta magát és sirva könyörgött bűnbocsánatért. És Isten megkegyelmezett az ő népének. (II. Kir. 22, 18.) Hilkia pap Isten akaratából találta meg a törvénykönyvet.

A Biblia Isten törvénykönyve, amely megmutatja a bűnből kivezető utat. Aki azt megtalálja és hiszi az abban lefektetett igazságokat, megmenekül az Isten elkövetkezendő haragjától. Kedves olvasóm, ne gondold, hogy véletlen az, hogy megtaláltad a Bibliát; Isten akaratára ez, mert meg akar menteni.

De hogy csak olvassad, az nem elég; valamit tenni kell. Ha Jósias király csak olvasta volna és nem

tett volna semmit, akkor a megtért csapások reánehvedtek volna. Ő hitt az igének és áldására szolgált. Mit mond az irás? „*Aki hiszen öbenne, el nem kárhozik; aki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivel hogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében.*” (János 3, 18.) Itt ki van mondva az áldás és az átok. Hogy a Bibliát megtaláltad, csak úgy lehet benne örömd, ha annak igazságát magadévá teszed. Az Úr Jézus azt mondja: „*Tudakoztátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek.*” (János 5, 39.) Isten azért adta kezdebe a Bibliát, hogy jussad.

A te sorsod is megvan írva benne.

Ha Isten szavai vádként hangzanak szívedben és érzed bűneid súlyát, alzd meg magadat. Az Úr kegyelmes Isten. (Mózes II. 34, 6.) Bánkódik a bűnös felett. (Ézék. 18, 23.)

A sokak által megvetett Biblia igen nagy áldás az élet után vágygóó léleknek. Egy kis bizonyosság. Eppen befejeztem a munkámat egy padláson; körültekintettem és egy poros könyvet pillantottam meg, amelyre az volt írva: „*Szent Biblia.*” Mivel láttam, hogy a tulajdonosának nincs rá szüksége, félre volt dobva, elkértem olvasni. A tulajdonosa szívesen ide is adta. És mi történt?

Az által a féltredobott Biblia által négyen lettünk megmentve.

Nem mindig véletlen, ha talál az ember valamit, hanem Isten akarata. Sajnos, hogy sokan oly könnyen féltredobják a Bibliát. Nem érdeklí őket. Miért van ez? Mert a bűn úgy megvakította őket, hogy az Ige nem hat az ő szívékre. Lágymeleg keresztyének, kiknek szívéből kihalt az isteni félelem. Csak egy gúnyos mosollyal és megvető tekintettel nézik azokat az embereket.

kik komolyan követik Isten igéit. Egy igazságszerető ember, ki fel bírja fogni az életet, nem nézhet el közömbös szívvel a bibliai igazságai felett. Hisz a Megváltónak szavai egy új életet támasztanak a szomjas, vágyódó lelkekben. (János 8, 51.) Ha érzed, hogy vizsgálatásra van szükséged és a világban nem találsz meg, keresd elő azt a féltretett, megvetett Bibliát és boldog leszel.

Horváth Gyula.

Kire nézzünk?

Kire nézzünk? E szó harsog felénk: az Úrra, a Jehovára! Mert akkor nem tántorodunk meg. Mit mond Míkeás próféta? „De én az Úrra nézek és várom az én szabadtításomnak Istenét és meghallgat engem az én Istenem.” (Míkeás 7. r. 7. v.)

E köziklára függesszük szemünket. A hullámzó tenger árján egyetlen kiáltás a mentőőv: az Úrra nézek! A keskeny úton haladva, ne hátra, hanem előre nézzünk; elől pedig ki van? A mi Istenünk, Jézusunk. Csak az embe-
rekre nézel, kedves testvérem, veszte vagy. Nekünk egy tökéletes szent lényre kell tekinteni, nézzünk Jézusra fel. Mert ha csak egy pillanatra is nem az Úrra nézzünk, elesünk; és kérdés, hogy talpra tudunk-e állni. Ebben, hogy az Úrra nézek, benne van minden. Akkor tökéletesen fo-

gunk cselekedni. Bátran fogunk előre haladni és meg tudunk állni. Isten oly kegyelmes és irgalmas, hogy ha látja, hogy mi órea nézzünk és óbenne bízunk, meg fog áldani és segíteni bennünket. Ésaías próféta mondja: „De akik az Úrra néznek, erejük megújul, szárnya kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak el, járnak és nem fáradnak el.” (Ésaías 40, 31.) Az Úr győzelmek nem e világot kell néznie, hogy hogy cselekszik és nem a testvéremet, hanem, hogy Jézusom mit tett és én ezt megtudnám-e tenni. Oh, idáig még nem tudunk eljutni, mert nem nézzünk teljesen az Úrra. A próbába is órea nézek és várom, hogy erősítsen meg. Náhum próféta mondja: „Jó az Úr, erősség a szorongatás idején és ő ismeri az ő benne bízókat.” (Náhum 1, 7.)

Fülöp macedóniai király kislátva apja hatalmát, ő is igyekezett olyan lenni és később belőle lett a világhódító Nagy Sándor. Mi is nézzünk a mi Atyánkra és igyekezzünk olyan lenni, mint ő. Mert ő minden földi királynál nagyobb és mi is lehetünk a menny polgárai; ez nagyobb egy földi királyságnál. Mily dicső az, mikor a mi Istenünkre nézzünk és valóban mondhatjuk Pál apostollal: „Halál, hol a te felánkod? Pokol, hol a te diadalmad?” (I. Kor. 15, 55.)

Ha öröla vesszük a példát, akkor tiszták és szentek lehetünk. A féltreérés, vizsály eltűnik és lehetünk valóban Isten kiválasztott gyermekei. Tekinteted ne a más hibáit kutassák és ne kritizálj, hanem nézz a te Istenedre és meglátod, először, hogy benned mennyi hiba van. Ha Jézusra nézel, a Sátán hiába kísért, ellen tudsz állni a kísértőnek. Mikor az Úrra nézel, a földi kereszt is könnyebb lesz. És a közikla erőt ad és akkor beteljesedik Pál apostol szava: „Mindenre van eröm a Krisztusban, aki engem megerősít.” (Filippi 4, 13.)

A mi vezérünk Jézus, az Isten Fia és ő vezet bennünket a menny felé. Nézzünk az Úrra és ne törődjünk mással, csak azzal, hogy mi-ként lehet tökéletesebben követni Istenünket. Lehet-e Jézusnál szentebb, dicsőbb mintakép? Nem egy ingadozó nádszál, hanem egy júdabeli oroszlán, ki a halálon diadalmat vett, ilyenre kell néz-

ÜNNEP KÖZELEDIK!

Akármerre járok, szerte a városban, Mindenütt azt látom: nagytakarítás van. Apró kis házacskákat meszelnek fehérre, Némelyiknek pedig sárga a festése. Akadnak közötlük különféle színek, Ünnep közeledik: új ruhát öltenek.

Szorgos asszonykezek, vegyest férfiakkal, Sietnek nagy buzgón a takarítással. Hadd legyen tiszta ház, konyha és veranda. Ne legyen szemétnék se híre, se hamva. Miért e szorgalom, miért e sietség? Ünnep közeledik: azt beszél a nép.

Eszembe jut, hogy volt: rég Jeruzsálembe', Első keresztyének öltöztek fehérbe.

Volt nagytakarítás: imádság, könyörgés, Buzgó epekedés, kitartó bőjtölés. Szíve mindegyiknek tisztára lett mosva, Ünnep közeledik: ezt mindnyája tudta.

Ma élő emberek, ha ti azt tudnátok, Miért fáradoztak buzgó tanítványok, Akkor ti mostan nem a házatokat Tisztogatnátok csak, hanem magatokat. Igaz keresztyének ez most is a jele. Ünnep közeledik: Szentlélek ünnepe!

Ébredjete hát fel bűnállmaitokból, Tisztuljatok meg bűnnek kovászatól. Legyen tiszta a szív, Szentlélek temploma, Ne csak emlék legyen a pünkösödnek napja. Legyen élet, erő, nyelveknek nemei, Ünnep közeledik: boldog lesz mindenki. *Vida Bánt.*

nünk. A bűn el fog tűnni szívrünk-ből és Jézus képe fog olt ragyogni, ha az Úrra nézünk. És így aztán Pállal mondhatjuk: „Mind-ezekhez fölvevén a hitnek pajzsát, amellyel ama gonosznak minden tüzes nyílát megoldhatjuk.” (Eféz. 6. 16.) Az Úr adja az ő minden-

ható kegyelméből, hogy csak Őréa nézve haladhassunk. Tanuljuk meg, hogy fény csak a Golgotáról áradhat felénk. Ha mindezt meg tesszük, mondhatjuk: „Mert nekem az élet Krisztus és a meghalás nyereség.” (Filipii 1, 21.)

B—r Gy—ő.

Bizonyásgtételek

Bizonyásggyógyulásról.

Én sem akarom elmulasztani és sietek megtenni e bizonyásgtételek.

1927. áprilisban léptem be először az Isten gyermekeinek gyülekezetébe, ahol buzgógn imádkoztak a Szentlélek kitöltéséért, amihhez én is csatlakoztam.

Ezidőjájt súlyos tüdőhuruban sínylődtem, amelyből, bármily kezelés dacára sem épültem fel. Az Úr lábainál meggyógyultam. Azóta kilenc év pergett le és jó egészségben áldom az Urat.

A Szentlélekért hat hétig tusakodtam. De megnyertem, hála érte az Úrnak.

Egy alkalommal kiütések képződtek testemen, de testvéreim imájára az Úr ezeket a kiütéseket eltávolította.

Fülemben egy kedves hang csendült meg:

„Halljátok az örmhírt...
Jézus hozza a gyógyírt...”

Hallelujah!

Klement Andrásné,
Tápiószentmárton.

Hála és dicsőség

az Úr Jézusnak, aki engem nagy nyomorúságtól szabadított meg, melyről lapunkon keresztül is bizonyásgot akarok tenni.

16 évvel ezelőtt olyan belső bajt kaptam, amelytől daganat képződött. Ót hétig feküdtem a debreceni egyetemen, de a kezelés semmi jó eredményt nem hozott. Visszavitettem magam lakásomba, annak dacára, hogy a tanárok marasztaltak és rossz vege-met jósolták. De én Istenre bíz-tam magamat, annak dacára, hogy nem voltam az Ő igaz ismeretében.

Mégsem csatlakoztam meg: napról-napra javult állapotom, úgyhogy négy év múlva a daganat elenyészeltnek mutatkozott.

Most 1935-ben kiújult említett bajom, de olyan nagy mértékben, hogy feladtam türelmemet és elhalátoztam magam műtét alá vetni. Csakhogy útközben rossz-zullett fogott el, így visszatértem, mert otthon akartam a halál hí-vását bevárni. Ekkor eszembe vettem az égi nagy Professor te-hetségét. Elvonszoltam magam a gyülekezetbe. Hittel néztem le a keresztfára. Imáinkra válasz érke-zett. Hatalmas erejével megjelen-t a Nagy Orvos. Elvégezte a mű-tétet. Kerestem a daganatot, de nem találtam. Ő elvette, legyen érte áldva, magasztalva mind-örökké az én nagy Uram!

ödv. Kiss Lajosné Hajdúánson.

Az Övét megpróbálta.

Kedves Testvéreim! Dicsérem az Örökkévalót és az Úr Jézust, aki nekem is kegyelmét ajándékozta, bűncím méltó büntetés helyett. Először is lelki gyötrel-meimtől tett szabaddá, majd meg-próbálta parányi hitemet és meg-engedte, hogy orbánc betegségbe essem. Arcom hólyagokkal tele meg. Hit, ima, illetve az Ő kegyelme által meggyógyultam.

Éveken át súlyos belső baj hordoztam magamban. — Nem akartam emberek kezéigylébe esni, inkább viseltem a gyötrel-meket, miközben magasabb hely-ről vártam és kértem segítséget. Miután a testvériséggel egyérte-lemben imádkoztam, a várt segít-ség rögtön meg is érkezett. Hála nevének!

Más betegség is előfogott. Meg-romlott a vérem és midőn egy al-kalommal kezemet bevágtam, ál-tam, hogy piros vér helyett roz-

dás, víz-szerű folyadék buggyan-t elő.

Kedves olvasó! Csodálatos az a Vér, amely a golgotai kereszt-ről ma is csörgedez és azok a drága sebek, melyekben gyógyu-lásunk található. Ez gyógyított meg engem s ez szolgálja a te gyógyulásodat is, ha hittel el-fogadod.

Legutóbb csúnya seb támadt lábamon, mely nagyon és ret-tentő kínokat okozva terjedt, any-nyra, hogy képtelen voltam lá-baimra állani. Sokáig ágyban kellett lennem miatta. Végre megjött a válasz és segítség, én pedig dicsőítettem a Názáreti csodálatos hatalmát.

Magyar Jánosné,
Tápiószentmárton.

Fájdalmimat elvette.

Négy évig fájtak a szemeim. Az orvosok nem tudtak rajtam segíteni. A lámpavilágtól külö-nösen szenvedtem. Kb. két évig orvosi kezelés alatt állottam, a szemem nem javult. Míg egyszer csak meghallottam, hogy hívők járnak Tápióbieskére. És bizonyásgot tettek Jézus gyógyító erejéről. Az összejöveteleket látogat-tam, ahol az evangéliumot hal-loítottam és megtértem az Úr Jé-zushoz. Azért dicsőítem az Urat, hogy elfogadott, bűneimet meg-bocsájította és szememet is meg-gyógyította. Látásom ugyan most is nagyon gyenge, de fájdalom-mat az Úr teljesen megszüntette. Imádkozzatok értem, hogy az Úr tartalom meg kegyelmében és ha akaratával megegyezik, úgy szem-im világosságát is teljesen adja vissza.

ödv. Török Illésné,
Tápióbieske.

Bizonyásgtételek.

1935. tavaszán igen szerény kis le-áj-lékunkba kopogtatnak. Tessék, szabad! — hangzott a válasz. Erre nyílik az ajtó és egy igen egyszerűen öltözött nénikén és egy fiatalemberen: kadt meg a szemünk, de inkább azon, am: a nyakukon lévő kosárban volt. De mi volt abban, ki tudná azt, ha én azt meg nem írnám? De meg kell írnom, mert a lelkem nem nyugodna addig. Hát ab-ban bizony könyvek voltak. Mivel úgys unatkoztam, vettem volna belő-lük, de nem volt egy fillérünk sem fe-

leslegesen. Bemutakozásunknál fogva mindjárt tisztában voltam, hogy ezek nem valami ponyvaregényeket árulhatnak, de közben a könyvek tartalmáról is szó esett, mert elolvastam Istenről, údvéről, halálról szóltak. Egyet kiválasztottam, de az ára 12 fillér volt. Ennyi pénz sem volt házamnál, így a meglevő összeget kölcsönrel kellett kiegészítenem.

Mikor e kis könyvecskét olvastam, bár senkit sem láttam, de valaki mind-dig mellettem állt és lágy hangjával mindig azt súgta: Látod, ilyen könyveket olvas, ne azokat, amik a ládában vannak. Sőt még ennél jobb könyvet is olvashatnál, a Bibliát. Most már tudom és azt hiszem, ti is, kik e sorokat olvassátok, hogy ki lehetett az, aki mellettem állt és süttogott nekem. *Legyen ádva mindörökké!*

Október 6-án egy vasárnap hazajöttem a szolgálatból, mert vidékre kellett menni a postára. Miután nagyon fáradtan értem, sorba nézegettem a kertben levő gyümölcsfákat, de az a valaki megint ott állt mellettem és úgy éreztem, mintha megint azt súgta volna, hogy Azzal is ismerkedj meg, aki ezeket a fákat egykoron a paradicsomban ültette, melynek utódjai már a te kertedben is díszlenek.

Nem messze hozzáim, egy igen kedves barátom talán éppen a Kaszárnyaudvaron a csuklógyakorlatot végezte, mikor én az ő íthón hagyott Bibliáját vettem a kezembe, gondoltam, no, majd a télen ráérek olvasni! De bár tagadhatatlan, hogy még most sincs átolvastva egészen, de már megfontolva és a szívbe bevésve van minden szava, mint a világos napfény, úgy tündöklök az én bensőmben. De még hogy el ne felejtsem, az én élettársamban is és dicsőség az Istennek, nagyon örülök, hogy feleségemtől nem kellett tartani a Bibliáért.

De nem nyugszom, mert sok irni-valóm van még: mi is lett hát tovább? Régebbi időkből visszaemlékezünk egynehány énekre is, de az már itt nem fontos, hogy honnan No, természetes, hogy aztán énekelni is szeretünk, de nincs könyv! De ez sen akadály, mert úgy lassan csak átköztünk énekeskönyvet is kértem, mert hiszen itt is vannak hívők, de kevesen. Másnap már éneket dúdolva kerékpároztam a szomszéd községbe a postáért.

De még más is történt. Az a valaki megint mellettem állt és megint csak süttogott valamit... körülbelül azt, hogy: Menj csak a pünkösdiékhez, ha sok

éneket akarsz tanulni. — Idáig csak vagyunk valahogy, de a hívőknel aztán még más is történik ám, amittel valósággal írtozik a hallgató. Ugyan mi lehet az? Ti már ugyan tudjátok, de mégis megförm, hogy mi az, mert hátha éppen egy hallgatóhoz jut először:

Világító nyomok.

— A fiatalság és barátainak. —

Sok-sok nemzedék váltotta már fel egymást ezen a földtekén. Mindegyik hagyott maga után a történelemben is felfalható nyomokat. Ám sok esetben ezek éppen nem világító nyomok, hanem tévelygő, görbe és romlásba vivő utak. Teljes pusztulás lett ezeknek a sorsa. Ahogy jöttek, úgy tűntek el. Oka pedig ezeknek a sötét, ködös útnak az volt, hogy nem akarták Isten szeretetét megérteni. Elszakadásuk volt a romlásuk. De most vizsgáljuk meg magunkat. Vajon áldáshozó nyomokat hagytunk-e magunk után mi, akik Isten gyermekeinek nevezükk magunkat? Vagy pedig átok vagyunk? Ebből a szempontból vizsgáljuk magunkat, no-hogy — mint Izráel népét — Isten átka érjen bennünket. (I. Móz. 27. 15.) „Neked feltétlenül a halálba kell adnod magadat, hogy élhess; mert ha jelenlegi állapotodban megmaradsz, a sötétség lesz osztályrészed.“ — Itt utótt számodra a döntő óra, világitó nyomokat hagysz-e a földön magad után? Vedd a Jézus útát példaképül és járd állandóan a halál és feltámadásnak ezen az útján. Oh fiatal szívek, váljatok világító nyomokká! Kövessétek a Bárányt, bárhová megyen, hogy olyanokká váljatok, amire Ő elhívott. Áldozzatok oda magatokat az oltárra, hogy a szent láng minden fellemészthessen: ez még a vízét is meg akarja semmisíteni. (I. Kir. 18. 38.) Engedd, hogy az Úr betöltsön az Ő Szentlelkével és világító nyom leszel, amely után járva, nem egy elsőlétedett szív fog hazatalálni. Ha még nem vetetek Szentlelket, kérjétek a minden adományok Adóját ezért. És Ő teleszórja útaitokat világitással.

ez a lap. Tehát nehogy törje rajta a fejét, hát kedves testvéreim, kedves hallgató barátom, ez az irtozatos az *ima volt!*

Hát így volt ez nálam is, mikor imádkozni kellett volna. De itt már egy másik láthatatlan barát is szegődött mellém, aki megint csak alaposan a fülemben sügött:

— Nem szabad, úgy sem tudsz még, te még ráérsz, te még gyöngye vagy, meg azután eféléket. — Hát ilyen barátira is találtam, de hát az ő nevét nem akarom dicsőíteni itt ezen a helyen sem. Ti már úgyis tudjátok, hogy ki az.

De mi történt tovább? A kirá Jézusunk segített legőzöni a kellemetlen barátot és imádkozni kezdtém, még pedig magam. De a kellemetlen barát nagyon megharagudott ezért a vakmerőségemért és minden tehetségével ellenem állt. Ugyanis mikor már látta, hogy nemcsak az imaháza metek eljárnai és ott imádkozni, hanem meg saját hajlékomba is elhívtam a pünkösdiéket. Hát persze, szép számmal voltak hallgatók is, így az én kellemetlen barátom belébejt a hallgatókba és mi történt? Másnap reggel én elég korán felkeltem hogy menjek a postáért, de az én kellemetlen barátom már megföztözt, mert ő még korábban felget, úgyhogy másnap reggel már a postamester is tudta, hogy mi volt nálunk. kik voltak nálunk és hányan voltak nálunk, ő pedig olyan támadást intézett ellenem, hogy még mint gyöngye Bibliás, ajg álltam meg a lábamon. De azért Jézus nem engedett elesni, dicsőség az Ő nagy nevének mindörökké!

De kedves testvéreim, a harc még ezután jön. Másnap déliben, már mikor a postát vittem a peblánára, néhány kérdés volt a részemre: Igaz-e, hogy ilyen meg ilyen összejevetel volt nálunk az egyik este? Felelet: Igaz. Mi-féle vallási gyülekezet volt az? Felelet: Pünkösdi hívő. És mi indított téged erre? Felelet: Mert én nem találtam lelké megnyugvásomat ebben a romlott világban és úgy tudom, hogy az utolsó idöket éljük és a lelkünkért is tenni kell valamit. — Ekkor ismét kinyílt az ajtó előttem. A küzelelem nem tartott soká, aki beeresztett, nagyon gyorsan ki is bocsátott.

Ezzel ugyan még nincs elvégezve minden, mert a faluban, zhová csak vittem a postát, mindenütt volt hallgatói való, volt gyálatat elég, volt ienés, volt szidás is bőven. Volt becsületsértés, volt minden beestelen kifeje-

zés, barátok egész seregét veszíttem el, rokonaim valóságos géppuskatűzet indítottak ellenem. Egy barátom, aki lényeg az is volt, míg a hívkélt nem ismertem, még fegyverrel is megfenyegetett. Én, természetesen nem képzeletem, hogy ennny gyalázatot, sérelmet el tudok vsielni: ügyvédnek adtam át mindazokat, akik megbántottak. És akik még ezután is meg mernek bántani, azokat is kéméletlenül annak kezére adom és biztos is az ügyem, hogy megnyerem, csak még egy kicsit várni kell, de nem sokat, azt mondta az én ügyvédem. Az adatok pontosan fel vannak jegyezve és majd amikor s mi ügyvédünk, a mi erős Istenünk eljön az Ó dicődségével és az ő nagy haragjával, akkor majd mindenki vel szemben biztos lesz az én pereskedésem. Halleluja!

De még ezzel sem elégedtek meg az én barátaim, hanem tovább háborogtak. Volt még a községházánál víztázi valóm, illetve hallgatni való, de még ez mind kevés: követeiket is küldték hozzám, nagy kakastoll bokréttával, nem is egy esetben, hanem már idáig kétszer. Innen is megkaptuk a miénket, de ezt is az én ügyvédemre bízom, aki olyan pontosan könyvel mindent odafent a magasan...

De még mindig tovább, tovább tart a kálvária, mert az ellenség minden eszközt felhasznált, hogy visszahódítson. A postamesternőm két hónapig nem szolt hozzám. Képzőjétek, testvéreim: postamestert és küldőncöt együtt dolgozni ilyen állapotban! Amíg a válási nézetünk egy volt, addig nem volt semmi baj, de azóta mindenben hibát talált, bár én a bibliai értelemmel fogva mindenben igyekeztem még pontosabb lenni. De még tovább is mentek ez üldözéssel. Itt már, kedves testvéreim, tényleg szomorú sorok következnek, mert 1936 február 22-én megperdjült a dob. Ugyan mit is dobolnak? Magam is megállók, hátha érdekel engem is. Megszűnik a dobra vert taktus: Ertesítettek a tisztelt lakosság: aki a postaküldőncségeit el akarja vállalni, 26-ig jelentkezzen a községházán. Ereibeim meghűlt a vér... Istenem, hát amiért téged követtek, ezért még a kenyértől is megfosztanak engem, öt évi teljes szorogalom, oadaadás, öt évi küzdelem, öt évi pontos kiszolgálás: egy községnek; privát ügyek egész tömegét elintézte, mindennap gyógyszerektől zsebeim duzzadva, mindennap különböző ügyek,

az intelligenciának a legmesszebbbenő kiszolgálása, életbevágó kérdések és ügyek elintézése boldog és boldogtalannak egyformán. Ez mind kötelezettség nélkül, saját jószándékból. Megyek az úton, emberekkel találkozom. Felmegyek melletük, elcsendesülnek, ránéznek: Hát ez mégsem helyénvaló, ilyesmirt kitenni valakit az állásból, hiszen ez az ember végzi a kötelességét! Hamar el is tévedett az egyháztól. Továbbmegyek. Hallom, de ők nem látanak engem a kerítéstől: Úgy kell neki, mit okosodik azzal a Bibliával! Nagyobb tudományt akar, mint aki anynyi iskolát végzett, akinek anynyi pénzbe került tanulás. De mondd, kérlek, ebbe a mi drága szép templomunkban nem imádkozhatott volna? Hát ha már oda nem is ment volna, hiszen én sem voltam mióta megnősültem, hiszen akkor is az anyósom velt rá azzal, hogy nem adja nekem a lányát, ha meg nem esküdök a papnál. De minek is vette kezébe azt a Bibliát! Azt hiszi, hogy abból is meg lehet élni? Én ugyan nem adok egykire sem, hiszen mind emberek írták azt, az a fontos hogy legyen mit enni, aztán támadjon fel, aki akar.

Közben mindig azon unszoltak, hogy kérjék bocsánatot és mondjam meg, hogy engem csak becsaptak a hívkés és hát én többé nem is akarok hallani erről a társaságról. De erre nem volt erőm: megtagadni a Krisztust, az ő válasszától népet elhagyni, az isteni evangéliumot nem hallgatni többé. Az ábéli imáktól a szívet elzárni, azzal a drága Jézussal nem társalogni többé, amit őy sokára találtam meg! hát ezt tagadjam meg? Nem, nem, soha!

Uri.

Hajas Mihály.

Mi füz téged Jézushoz? Jólét, pozíció, vagy kényszer? Az a boldog, aki a szeretet hátlája köt Jézushoz.

*

Ki vagy te? És ki vagyok én? De tanuld és ismerd meg, hogy Ő az Isten, hogy Ő a minden.

*

Aki úgy véli: „Én is vagyok valaki”, annál nagyobb senkire még nem sültöt a nap.

*

A falusi ember nyáron gyűjt, a falusi hívő télen. Rakd meg, Testvér éj a tarisznyádat, mert jön a nyári szükség!

ÓVÁS.

Ismét felhívjuk a testvériség figyelmét az országban kóborló, magukat testvérenek állító, hamis atyafiakra. Ismeretlen, tagsági igazolvány nélkül, vagy túlnyert igazoló sorokkal nem rendelkezőt ne fogadjunk, mert az általuk okozott károkkért felelősséget nem vállalunk.

ÉRTESETÉS.

A jó Isten kegyelme folytán Kazincz-utca 2. sz. alatti imaházunkból egy sokkalta megfelelőbb helyre, ugyanazk Kispeszt, Erzsébet-tér 11. szám alá j. évi június hó elején költöznék.

Tekintettel gyülekezetünk nehéz anyagi helyzetére és az új kezdet előrelátható küzdelmeire, a testvériség imabélt támogatását kérjük.

A KISPESTI GYÜLEKEZET.

LEVELEZÉS, PÉNZKÜLDÉSENYEK.

Az Otthon, az Apostoli Hit és Közponi Pénztár kezelője: Sebestyén István, Pestszenterzsébet, Álmos-utca 62.

Levelek: Siroki István, vagy Tomi József nevéen Budapest, VII., Aréna-út 68., IV. 7. címre küldendők. — Telefon: 382—81.

Keresek ács- vagy bognár-segédeteket, kik parketta-rakást megtanulnak és volna kedvük állandóan Budapesten tartózkodni. Cím: Kovács József, Budapest, IV., Molnár-utca 26. szám.

Harmóniumok eladók már 155.—pengőtől, részletre is. Cím: Kovács József, Budapest, IV., Molnár-utca 26. sz.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK a következők: Egyesült Államokba és Kanadába 1 dollár, Romániába 110 lei, Jugoszláviába 48 dinár, Csehszlovákia 26 čk., Magyarország 3 P.

Előfizetése, adományok a 21106-os csekszámlára, vagy Sebestyén István testvér címén, Pestszenterzsébet, Álmos-utca 62. küldendők.

Felölés szerkesztő és kiadó: Siroki István.

Kiadja: az Isten Gyülekezetéj Szövetsége Magyarországon. Kispeszt, Róza-utca 62.

2036 Bethánia-nyomda, Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 9. Felölés: Horváth János.